

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 28. toukokuuta 2021
(OR. en)

9052/21

Toimielinten välinen asia:
2020/0353(COD)

ENV 333
ENT 91
MI 380
IND 155
ENER 249
CODEC 748

ILMOITUS

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto

Kom:n asiak. nro: 13944/20 + ADD 1

Asia: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamisesta
– Tilanneselvitys

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa puheenjohtajavaltion laatima tilanneselvitys 10. kesäkuuta 2021 pidettävää ympäristöministerikokousta varten.

Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamisesta

Tilanneselvitys

Ympäristöneuvosto 10. kesäkuuta 2021

I JOHDANTO

Komissio hyväksyi 10. joulukuuta 2020 ehdotuksen akkuja ja käytettyjä akkuja koskevaksi asetukseksi, jolla on tarkoitus korvata nykyinen akkudirektiivi. Ehdotuksella pyritään nykyaikaistamaan akkuja koskevaa EU:n lainsäädäntökehystä akkujen kehittämisen ja tuotannon kysynnän kasvaessa.

Komission ehdotus perustuu SEUT 114 artiklaan.

Komissio määrittelee ehdotuksen päätavoitteiksi seuraavat: sisämarkkinoiden toiminnan vahvistaminen, kiertotalouden edistäminen sekä ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten vähentäminen akkujen elinkaaren kaikissa vaiheissa.

Se on olennainen osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa ja se pohjautuu komission aloitteisiin, joita ovat akkuja koskeva strateginen toimintasuunnitelma, uusi kiertotaloutta koskeva toimintasuunnitelma, Euroopan uusi teollisuusstrategia sekä kestävä ja älykkään liikkumisen strategia. Ehdotuksessa on myös hyödynnetty nykyisen akkudirektiivin arviointia, joka julkaistiin huhtikuussa 2019. Tätä varten komissio ehdottaa yhtä ainoaa asetusta, joka kattaa akkujen koko elinkaaren ja jossa vahvistetaan

- Kestävää kehitystä ja turvallisuutta koskevat vaatimukset, kuten hiilijalanjälkeä koskevat säännöt, kierrätettyä sisältöä koskevat vähimmäisvaatimukset, suorituskykyä ja kestoja koskevat vaatimukset sekä turvallisuusmuuttajat;
- Merkintä- ja tietovaatimukset, kuten kestävyyttä koskevien tietojen säilytys, sekä tiedot akkujen toimintakunnosta ja odotetusta käyttöiästä;

- Akkujen käsittelyä niiden elinkaaren päättyessä koskevat säännökset, kuten laajennettua tuottajavastuuta koskevat vaatimukset, käytettyjen akkujen keräyksen organisointi ja tavoitteet, kierrätystehokkuus ja materiaalien talteenotto;
- Tuotevaatimusten ja hankintaketjun selvitysjärjestelyjen noudattamista koskeva talouden toimijoiden velvoitteet;
- Sähköinen tiedonvaihtojärjestelmä ja akkupassin luominen;
- Ympäristöä säästävien julkisten hankintojen pakolliset vähimmäiskriteerit;
- Muut säännökset, joilla pyritään helpottamaan täytäntöönpanoa, vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevia sääntöjä, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittamista, markkinavalvontaa ja taloudellisia välineitä.

Ehdotettu asetusta koostuu 79 artiklasta ja 14 liitteestä, ja siinä esitetään yli 30:tä sekundaarilainsäädännön säädöstä.

Euroopan parlamentissa ehdotuksesta vastaava valiokunta on puheenjohtajakokouksen 29. huhtikuuta 2021 hyväksymän päätöksen mukaisesti ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta (ENVI). Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunta (ITRE) ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalokunta (IMCO) ovat Euroopan parlamentin työjärjestyksen 57 artiklan mukaisesti yhteistyöhön osallistuvia valiokuntia, ja liikenne- ja matkailuvalokunta (TRAN) antaa lausunnon. Euroopan parlamentin odotetaan äänestävän kannastaan täysistunnossa helmikuussa 2022.

Neuvosto pani 17. joulukuuta 2020 antamissaan päätelmissä "Tehdään elpymisestä kiertotalous- ja ympäristömyönteistä"¹ tyytyväisenä merkille "komission ehdotuksen akkuja koskevaksi uudeksi sääntelykehikseksi, jolla varmistetaan turvallinen, kiertoon perustuva ja kestävä akkujen arvoketju kaikkien akkujen osalta ja otetaan käyttöön arvon säilymistä ja optimointia edistäviä toimia edeten suunnittelun ja tuotannon kautta käyttöön, uudelleenkäyttöön, uudelleenvalmistukseen ja kierrätykseen ja innostetaan tarvittaessa ladattavien akkujen käyttöön".

¹ Asiak. 14167/2020.

II KÄSITTELY NEUVOSTOSSA

Ehdotusta tarkastellaan ympäristötyöryhmässä. Se esiteltiin Saksan puheenjohtajakaudella ympäristötyöryhmän epävirallisessa videoneuvottelussa 14. joulukuuta 2020. Komissio esitteli ehdotuksensa myös ympäristöneuvostossa 17. joulukuuta 2020.

Portugalin puheenjohtajakaudella ehdotus on tähän mennessä ollut ympäristötyöryhmän 19 videoneuvottelun aiheena. Se esiteltiin myös kilpailukyky- ja kasvutyöryhmälle (teollisuus) 13. tammikuuta 2021.

Komissio esitteli vaikutustenarvioinnin, josta keskusteltiin ympäristötyöryhmän videoneuvottelussa 7.–8. tammikuuta 2021. Tuolloin ehdotuksen analyysi aloitettiin kestävää kehitystä ja turvallisuutta koskevia vaatimuksia käsittelevästä luvusta II (6–12 artikla, liitteet I–V sekä asiaankuuluvat määritelmät). Sen käsittelyä jatkettiin 18.–19. tammikuuta 2021 pidetyssä kokouksessa, jolloin tarkasteltiin myös luvun kannalta olennaista 71 artiklaa (Menettely vaarallisia aineita koskevien rajoitusten muuttamiseksi).

Myös merkintä- ja tietovaatimuksia koskevaa III lukua (13 ja 14 artikla, liitteet VI ja VII sekä asiaankuuluvat määritelmät) käsiteltiin 19. tammikuuta 2021.

Ympäristötyöryhmä analysoi 2., 12., 15. ja 19. helmikuuta 2021 pidetyissä kokouksissa akkujen käsittelyä elinkaaren päättyessä koskevaa VII lukua (46–63 artikla, liitteet XI ja XII sekä asiaankuuluvat määritelmät).

Komissio tiedotti ympäristötyöryhmälle 2. helmikuuta 2021 myös käynnissä olevasta työstä, joka koskee ajoneuvon sisäisen akun kestävyyttä koskevan YK:n maailmanlaajuista teknistä sääntöä.

Hankintaketjun selvityseriaatteita koskevista säännöksistä (39 ja 72 artikla sekä liite X) keskusteltiin 19. helmikuuta ja 1. maaliskuuta 2021.

Ympäristötyöryhmä käsitteli 1. maaliskuuta 2021 myös ehdotuksen oikeusperustaa ja sisäisesti varastoiviin sähköajoneuvoakkuihin ja ladattaviin teollisuusakkuihin sovellettavaa 2 kWh:n kapasiteettirajaa koskevia vaatimuksia komission toimittamien epävirallisten asiakirjojen pohjalta. Myös ympäristöä säästävistä julkisista hankinnoista (70 artikla) keskusteltiin.

Ympäristötyöryhmä käsitteli 15. maaliskuuta 2021 sähköistä tietojenvaihtoa koskevaa VIII lukua (64 ja 65 artikla sekä liite XIII).

Akkujen vaatimustenmukaisuutta koskevasta IV luvusta (15–20 artikla, liitteet VIII ja IX) ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittamista koskevasta V luvusta (21–27 artikla) sekä asiaankuuluvista määritelmistä keskusteltiin 22. maaliskuuta 2021.

Ympäristötyöryhmä käsitteli kokouksessaan 29. maaliskuuta 2021 VI lukua muista kuin VII luvussa tarkoitetuista talouden toimijoiden velvollisuuksista (38–45 artikla, lukuun ottamatta jo aiemmin käsiteltyä 39 artiklaa), unionin markkinavalvontaa, unionin markkinoille tuleville akuille tehtäviä tarkastuksia sekä unionin suojamenettelyjä koskevaa IX lukua (66–69 artikla) ja muutoksia koskevaa XII lukua (75 artikla).

Ympäristötyöryhmä päätti 13. huhtikuuta 2021 artiklojen ensimmäisen käsittelyn tarkastelemalla yleisiä säännöksiä koskevaa I lukua (1–5 artikla) ja XIII lukua loppusäännöksistä (76–79 artikla).

Puheenjohtajavaltio katsoi, että olisi ennen aikaista käsitellä johdanto-osan kappaleita ennen kuin artikloita koskevien ehdotusten laatimisesta on keskusteltu.

Ympäristöministerien epävirallisessa videoneuvottelussa 18. maaliskuuta 2021 käytiin asetusehdotusta koskeva periaatekeskustelu tarkoituksena saada poliittista ohjausta jatkoneuvotteluihin. Keskustelussa keskityttiin ehdotuksen oikeusperustaan ja soveltamisalaan, kestävästä kehitystä ja turvallisuutta koskeviin vaatimuksiin, hankintaketjun selvitysjärjestelyjä koskeviin säännöksiin sekä akkujen käsittelyyn elinkaaren päättyessä.

Artiklojen ensimmäisen käsittelyn päätyttyä jatkokeskusteluja ovat sittemmin ohjanneet puheenjohtajavaltion epäviralliset asiakirjat, joissa on otettu huomioon ministerien antama poliittinen ohjeistus, tähän mennessä käydyt keskustelut ja jäsenvaltioiden täydentävät kirjalliset kommentit. Puheenjohtajavaltio on pyrkinyt epävirallisissa asiakirjoissaan tiivistämään jäsenvaltioiden esille ottamat keskeiset kysymykset, esittämään tarvittaessa vaihtoehtoisia ehdotuksia keskusteluvaiheessa ja yksilöimään kysymyksiä aiheista, jotka edellyttävät jäsenvaltioilta lisäpalautetta. Näin ollen jäsenvaltioita pyydettiin vastaamaan esitettyihin ehdotuksiin ja/tai esittämään konkreettisia tekstiehdotuksia epävirallisissa asiakirjoissa yksilöidyistä kysymyksistä ja muista kysymyksistä, joita niiden mielestä on tarpeen käsitellä.

Puheenjohtajavaltio on päättänyt keskittyä II lukuun kestävästä kehitystä ja turvallisuutta koskevista vaatimuksista sekä akkujen käsittelyä elinkaaren päättyessä koskevaan VII lukuun, sillä ne sisältävät asetusehdotuksen keskeisiä säännöksiä.

Ympäristötyöryhmän kaksi kokousta omistettiin puheenjohtajavaltion epäviralliselle asiakirjalle II luvusta² (20. ja 21. huhtikuuta 2021). Ympäristötyöryhmä käsittelee 21. huhtikuuta 2021 myös mahdollista monialaista lähestymistapaa kevyiden kulkuneuvojen akkuihin.

VII lukua koskevaa puheenjohtajavaltion epävirallista asiakirjaa³ käsiteltiin viidessä ympäristötyöryhmän kokouksessa (27. ja 28. huhtikuuta sekä 6., 11. ja 20. toukokuuta 2021).

Kokouksessaan 26. toukokuuta 2021 ympäristötyöryhmä jatkoi VII luvun käsittelyä, ja komissio esitteli jätepuitedirektiivin 8 a artiklan ja ehdotetun asetuksen mukaisten laajennettua tuottajavastuuta koskevien säännösten välisistä yhteyksistä. Puheenjohtajavaltio aikoo palata tähän aiheeseen kesäkuussa sekä keskustella akkujen käyttötarkoituksen muuttamisesta ja uudelleenvalmistuksesta saadakseen jäsenvaltioilta konkreettista palautetta mahdollisista etenemistavoista. Komission odotetaan myös kesäkuussa esittävän ympäristötyöryhmälle yhteisen tutkimuskeskuksen tutkimuksen kevyiden kulkuneuvojen akuista, ja neuvoston oikeudellinen yksikkö voi antaa lausuntonsa ehdotuksen oikeusperustasta.

Ympäristötyöryhmässä esitettyjen laajojen esitysten lisäksi komissio on esittänyt epäviralliset asiakirjat oikeusperustasta, oikeudellisen välineen valinnasta ja jäsenvaltioiden liikkumavarasta uudessa akkuja koskevassa lainsäädännössä⁴ sekä 2 kWh:n kapasiteettirajasta⁵. Komissio on myös toimittanut jätepuitedirektiivin 8 a artiklan mukaisia laajennetun tuottajavastuun vaatimuksia ja akkudirektiivin ja akkuasetusehdotuksen laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden vastaavuustaulukon⁶, ja sen odotetaan toimittavan epävirallisen asiakirjan akkujen käyttötarkoituksen muuttamisesta ja uudelleenvalmistuksesta ennen ympäristötyöryhmän kesäkuussa käytäviä keskusteluja.

Jäsenvaltiot ovat esittäneet tarkasteluvarauksia koko ehdotukseen tai sen osiin ja korostaneet tarvetta koordinoida kantansa useiden ehdotuksissa säännellyistä asioista vastaavien tahojen välillä. Jäsenvaltiot ovat myös pyytäneet neuvoston oikeudelliselta yksiköltä lausuntoa ehdotuksen oikeusperustasta.

² Asiak. 4964/2021.

³ Asiak. 5372/2021.

⁴ Asiak. 2635/1/15 REV 1.

⁵ Asiak. 2440/2021.

⁶ Asiak. 6858/2021.

Keskustelujen aikana puheenjohtajavaltio on pyrkinyt tarjoamaan jäsenvaltioille mahdollisuuden saada komissiolta yksityiskohtaisia selvennyksiä ehdotuksen täydestä laajuudesta sen teknisen monimutkaisuuden, innovatiivisen luonteen ja laajan soveltamisalan vuoksi. Ehdotuksen huolellinen tarkastelu viikoittaisissa kokouksissa ja jäsenvaltioiden lähettämät seurantahuomautukset ovat mahdollistaneet tärkeimpien huolenaiheiden tunnistamisen asetusehdotuksen kunkin luvun osalta. Lisäksi yksityiskohtaiset lisäkeskustelut kestävästä kehitystä ja turvallisuutta koskevia vaatimuksia koskevasta II luvusta sekä akkujen käsittelyä elinkaaren päättyessä koskevasta VII luvusta ovat tuoneet esiin kysymyksiä, joita on käsiteltävä, sekä mahdollisia etenemistapoja.

III KESKUSTELUJEN SISÄLTÖ

Ympäristöministerien epävirallisessa videoneuvottelussa 18. maaliskuuta 2021 jäsenvaltiot suhtautuivat myönteisesti akkuja ja käytettyjä akkuja koskevaan asetusehdotukseen. Ministerit korostivat ehdotuksen innovatiivista ja kunnianhimoista luonnetta sekä sitä, että EU:lla on oltava tulevaisuuden vaatimukset täyttävä akkuja koskeva oikeudellinen kehys, jotta hiilestä irtautumista koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa ja samalla varmistaa akkujen kestävyys koko niiden elinkaaren ajan.

Ministerit korostivat hyvin toimivien akkujen sisämarkkinoiden merkitystä ja ilmaisivat olevansa kiinnostuneita tutkimaan mahdollisuutta kaksinkertaiseen oikeusperustaan (sisämarkkinat ja ympäristö), ottaen huomioon ehdotetun asetuksen ympäristötavoitteet.

Ehdotuksen soveltamisalan osalta useat valtuuskunnat kehottivat ennakoimaan kevyiden kulkuneuvojen akkujen keräystavoitteen asettamista. Ottaen huomioon säännökset kestävästä kehitystä ja turvallisuutta koskevista vaatimuksista sekä hankintaketjun selvitysjärjestelyistä jotkin valtuuskunnat totesivat olevansa huolissaan komission ehdottamista aikatauluista ja menetelmistä sekä mahdollisesta hallinnollisesta rasitteesta, vaikkakin ne tunnustavat kyseisten säännösten tärkeyden. Siltä osin mikä koskee akkujen käsittelyä niiden elinkaaren päättyessä, useat valtuuskunnat kyseenalaistivat sen, voidaanko tavoitteet saavuttaa ehdotetussa aikataulussa.

Ympäristötyöryhmässä käytyjen keskustelujen perusteella ehdotusta on voitu analysoida yksityiskohtaisesti ja tunnistaa useita kysymyksiä, joita on käsiteltävä yleisnäkemyksen muodostamiseksi. **Puheenjohtajavaltio korostaa seuraavien kysymysten erityistä tärkeyttä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden, luonteeltaan teknisempien seikkojen käsittelyä ja yksittäisten jäsenvaltioiden muita kannanottoja:**

Oikeusperusta

Monet jäsenvaltiot kyseenalaistivat komission valitseman oikeusperustan (SEUT 114 artikla) ja pyysivät asiasta lausuntoa neuvoston oikeudelliselta yksiköltä. Jäsenvaltiot ilmaisivat kiinnostuksensa tarkastella mahdollisuutta kaksinkertaiseen oikeusperustaan lisäämällä siihen SEUT 192 artikla, koska ne katsoivat, että myös ympäristönäkökohdat ovat ehdotuksen ytimessä. Viittaus SEUT 114 artiklaan kyseenalaistettiin erityisesti akkujen käsittelyä elinkaaren päättyessä koskevan VII luvun osalta. Tässä yhteydessä korostettiin, että nykyinen akkudirektiivi perustuu kaksinkertaiseen oikeusperustaan (SEUT 192 ja 114 artikla).

Yleiset säännökset (I luku)

Määritelmien (2 artikla) osalta jäsenvaltiot pyysivät mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistamista jo voimassa olevassa asiaa koskevassa lainsäädännössä käytettyjen määritelmien kanssa. Jotkin jäsenvaltiot kyseenalaistivat perusteet 5 kg:n enimmäispainon irtoakkujen määritelmässä. Jäsenvaltiot ilmaisivat tukensa puheenjohtajavaltion ehdottamille muutoksille seuraaviin määritelmiin: sisäisesti varastoiva akku (6), vaarallinen aine (41), tuottaja (37), tuottajavastuujärjestö (38), kierrättäjä (46); poistetaan "kierrätysaste" (48) ja lisätään erillinen "valtuutettu edustaja" (53) VII luvun osalta. Lisäksi jäsenvaltiot pitivät tarpeellisena ottaa käyttöön 'uudelleenvalmistuksen' määritelmä.

Jotkin jäsenvaltiot pyysivät pidentämään määräaikaa, jonka kuluessa **toimivaltaisen viranomaisen** on ilmoitettava komissiolle (**5 artikla**).

Monialaisen luonteensa vuoksi myös sisäisesti varastoiviin sähköajoneuvoakkuihin ja ladattaviin teollisuusakkuihin sovellettavaa **2 kWh:n kapasiteettirajaa** koskevat vaatimukset kyseenalaistettiin. Komissio esitti epävirallisen asiakirjan⁷, jossa perustellaan vaikutustenarvioinnissa esitettyyn kustannus-hyötyanalyysiin perustuvaa päätöstä.

⁷ Asiak. 2440/2021.

Puheenjohtajavaltio kysyi jäsenvaltioilta **kevyiden kulkuneuvojen akkuja** koskevan lähestymistavan osalta, olisiko aiheellista viitata asetuksen (EU) N:o 168/2013 kattamiin ajoneuvoluokkiin; jäsenvaltiot katsoivat kuitenkin, ettei tällainen lähestymistapa mahdollistaisi kaikkien kevyiden kulkuneuvojen akkujen luokkien kattamista. Komissio on ilmoittanut pyytäneensä Yhteistä tutkimuskeskusta (JRC) laatimaan kertomuksen kevyiden kulkuneuvojen akuista. JRC:n kertomuksen odotetaan mahdollistavan uuden, kevyitä kulkuneuvoja koskevan välimuotoisen akkuluokan käyttöönoton sekä paremmin tietoon perustuvat irtoakkujen ja kevyiden kulkuneuvojen akkujen sekä kevyiden kulkuneuvojen ja sähköneuvojen akkujen väliset kapasiteetti- ja painorajat. Aihetta tarkasteltaneen lähemmin sen jälkeen, kun asiakirja on esitetty ympäristötyöryhmälle.

Kestävää kehitystä ja turvallisuutta koskevat vaatimukset (II luku ja 71 artikla)

Jäsenvaltiot kyseenalaistivat **akkuihin liittyviä vaarallisia aineita koskevia rajoituksia** koskevien uusien erityissäännösten tarpeen ja niiden tuottaman lisäarvon (**6 artikla, liite I ja 71 artikla**) ottaen huomioon REACH-asetuksen mukaiset nykyiset menettelyt. Jäsenvaltiot ilmaisivat huolensa voimassa olevan lainsäädännön ja rakenteiden päällekkäisyydestä. Jäsenvaltiot hylkäsivät myös sen, ettei 71 artiklassa säädettyä menettelyä ole mahdollista aloittaa, mikä näin ollen eroaa REACH-asetuksessa säädetystä menettelystä. Myös jätealan asiantuntijoiden osallistumisen tärkeys mainittiin. Delegoidun säädöksen käyttö liitteessä I esitettyjen rajoitusten muuttamiseksi asetettiin myös kyseenalaiseksi. Jäsenvaltiot eivät pitäneet riittävänä, että lisätään uusi artikla, jossa säädetään jätehuoltoa käsittelevän komitean kuulemisesta ennen kuin komissio pyytää Euroopan kemikaalivirastoa laatimaan asiakirja-aineiston 71 artiklan mukaisesti. Sen sijaan jäsenvaltiot ilmaisivat kiinnostuksensa tutkia mahdollisuutta poistaa 71 artikla ja viitata REACH-asetuksen mukaiseen vakiintuneeseen vaarallisia aineita koskevien rajoitusten muuttamisen rajoitusmenettelyyn.

Komissio perusteli tarvetta sisällyttää akkuasetukseen erityisiä säännöksiä viittaamalla siihen, että REACH-asetus ei kata jätteitä, sekä akkujen erityispiirteisiin ja kyseessä olevien aineiden vähäisempään määrään. Se myös totesi, että vaarallisia aineita koskevien rajoitusten muuttamiseksi tarvitaan vankka ja joustava menettely, ja huomautti, että jäsenvaltioita ja erityisesti jätealan asiantuntijoita kuullaan ennen delegoidun säädöksen hyväksymistä, kuten 73 artiklan 4 kohdassa todetaan.

Hiilijalanjälkeä koskevista vaatimuksista (7 artikla, II luku) ja ehdotetuista määräajoista esitettiin erilaisia näkemyksiä. Jotkin jäsenvaltiot tukivat komission ehdottamaa lähestymistapaa, mutta monet muut ilmaisivat huolensa teollisuuteen kohdistuvista vaikutuksista ja kannattivat pidempiä määräaikoja vaatimukseen mukautumiseksi, jotta laskentamenetelmän käyttöönoton jälkeen jäisi riittävästi aikaa.

Kierrätetyn sisällön (8 artikla) osalta jäsenvaltiot pitivät vaikeana arvioida kierrätetyille koboltille, lyijylle, litiumille ja nikkelimille asetettujen vähimmäistavoitteiden vaikutusta ja toteutettavuutta ennen niiden laskenta- ja todentamismenetelmän hyväksymistä, ottaen huomioon kierrätysmateriaalin riittävää saatavuutta koskevan epävarmuuden. Komissio selitti ehdotettua vaiheittaista lähestymistapaa ja mahdollisuutta tarkistaa tavoitteita sekundaarilainsäädännöllä, jotta ehdotetussa aikataulussa pysyttäisiin ja siten taattaisiin markkinoiden varmuus. Jotkin jäsenvaltiot kannattivat pidempiä määräaikoja vaatimukseen mukautumiseksi ja niiden soveltamisesta aiheutuvan hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi. Jotkin jäsenvaltiot ehdottivat kierrätettyä sisältöä koskevan suljetun kierron järjestelmän käyttöönottoa, kun taas toiset esittivät varauksia ehdotettujen tavoitteiden saavutettavuuteen kohdistuvien vaikutusten vuoksi.

Irtoakkujen suorituskyky- ja kestovaatimusten asettamista (9 artikla ja liite III) kannatettiin yleisesti, vaikka talouden toimijoiden ja viranomaisten niihin mukautumiseen tarvitsemasta ajasta esitettiin eriäviä näkemyksiä.

Ladattavien teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen suorituskyky- ja kestovaatimusten (10 artikla ja liite IV) osalta jäsenvaltiot kyseenalaistivat kevyiden kulkuneuvojen akkujen sulkemisen soveltamisalan ulkopuolelle. Lisäksi esitettiin, että delegoitu säädös ei rajoittuisi liitteessä IV vahvistettuihin vaatimuksiin, vaan siihen sisältyisi mahdollisuus tarvittaessa tarkistaa niitä. Komissio selvensi näiden säännösten ja ajoneuvon sisäisen akun kestävyyttä koskevien YK:n maailmanlaajuisten teknisten sääntöjen ja akkujen turvallisuutta koskevien sääntöjen välisiä yhteyksiä.

Irtoakkujen irrotettavuuden ja vaihdettavuuden (11 artikla) osalta eräät jäsenvaltiot olivat huolissaan joidenkin kaavailtujen poikkeusten mahdollisista porsaanrei'istä ja pitivät tärkeänä, että ohjeiden hyväksymiselle asetetaan määräaika poikkeusten yhdenmukaisen soveltamisen helpottamiseksi.

Jäsenvaltiot kyseenalaistivat **kiinteiden akkusähkövarastojen turvallisuutta koskevan 12 artiklan ja liitteen V** soveltamisalan ja ehdottivat turvallisuussäännösten soveltamista akun elinkaaren kaikissa vaiheissa. Jäsenvaltiot ehdottivat myös liitteessä V esitettyjen turvallisuusmuuttujien täydentämistä. Komissio totesi soveltamisalan perustuvan vaikutustenarviointiin ja huomautti, että EU:n ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskeva lainsäädäntökehys kattaa sähköajoneuvoakkujen turvallisuusmuuttujat, ja että luvussa VII käsitellään akkujen keräyksen turvallisuutta. Komissio selvensi myös, että yleinen tuoteturvallisuusdirektiivi 2001/95/EY kattaa yleiskäyttöisten irtoakkujen turvallisuuden.

Jäsenvaltiot kannattivat useita puheenjohtajavaltion epävirallisessa asiakirjassaan⁸ ehdottamia teknisiä muutoksia.

Merkintä- ja tietovaatimukset (III luku)

Akkujen merkintöjä koskevien velvoitteiden (**13 artikla ja liite VI**) voimaantulolle ehdotettujen määräaikojen toteutettavuus herätti huolta, kun otetaan huomioon sekundaarilainsäädännön hyväksymiselle suunniteltu nopea aikataulu. Jotkin jäsenvaltiot kyseenalaistivat sisällytettävien tietojen merkityksellisyyden ottaen huomioon niihin liittyvän hallinnollisen rasitteen, kun taas toiset ehdottivat esimerkiksi akkujen painoa ja kemiallista koostumusta koskevien lisätietojen sisällyttämistä. Komissio tarjoutui esittämään vertailevan asiakirjan, jossa esitetään eri säännökset tiedoista, jotka olisi sisällytettävä akkujen merkintöihin, QR-koodeihin ja digitaalisiin passeihin. Komissio vahvisti, että se, ettei 13 artiklan 4 kohdassa viitata elohopeaan, on puute, joka on korjattava oikaisulla. **Akkujen toimintakuntoa ja odotettua käyttöikää koskevien tietojen (14 artikla ja liite VII)** osalta yksi jäsenvaltio pyysi artiklan soveltamisalan laajentamista elektroniikkatuotteiden akkuihin. Komissio perusteli sitä, että mukaan on otettu vain teollisuusakut ja sähköajoneuvoakut, sillä, että nämä ovat mahdollisesti uusiokäyttöisiä akkuja, joiden toimintakuntoa koskevat tiedot ovat olennaisia.

⁸ Asiak. 4964/2021.

Akkujen vaatimustenmukaisuus (IV luku) ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittaminen (V luku)

Useat jäsenvaltiot tekivät tarkasteluvarauksia akkujen vaatimustenmukaisuutta koskevasta IV luvusta (15–20 artikla, liitteet VIII ja IX) ja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittamista koskevasta V luvusta (21–37 artikla) ja panivat merkille, että kansalliset kuulemiset ovat vielä meneillään. Useat jäsenvaltiot kannattivat sitä, että **yhteisten eritelmien (16 artikla)** mukaista mekanismia käytettäisiin ainoastaan varavaihtoehtona poikkeustapauksissa tai äärimmäisissä viivästystapauksissa, ja ilmoittivat pitävänsä suositeltavana yhdenmukaistettujen standardien käyttöönottoa. Komissio vahvisti aikomuksensa turvautua menettelyyn vain poikkeustapauksissa, joissa standardien puuttuminen voisi vaarantaa asetuksen täytäntöönpanon, taikka väliaikaisesti. Komissio korosti V luvun osalta, että kyseiset säännökset ovat tärkeitä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten riippumattomuuden vahvistamiseksi, etenkin siltä osin kuin on kyse ulkopuolisten tahojen todentamista vaatimuksista, kuten hiilijalanjäljestä, kierrätetystä sisällöstä ja hankintaketjun selvityspäätteistä.

Muut kuin VII luvussa tarkoitettujen talouden toimijoiden velvollisuudet (VI luku)

Jäsenvaltiot esittivät useita teknisiä kysymyksiä. Keskusteluissa keskityttiin pääasiassa valtuutettujen edustajien velvoitteisiin (40 artikla) jäsenvaltioita kohtaan, ja niissä pidettiin tärkeänä erottaa valtuutettujen edustajien määritelmä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetussa direktiivissä käytetystä määritelmästä. Komissio totesi, ettei VII luvussa ole annettu toimivaltaa valtuutetuille edustajille.

39 artiklaa käsitellään jäljempänä hankintaketjun selvitysjärjestelyjä koskevien säännösten yhteydessä.

Akkujen käsittely elinkaaren päättyessä (VII luku)

Jäsenvaltiot korostivat tämän luvun perustavanlaatuista merkitystä. Tärkeimmät huolenaiheet liittyivät yhteyksiin voimassa olevaan jätelainsäädäntöön, erityisesti jätepuitedirektiiviin, ja jouston tarpeeseen suhteessa olemassa oleviin ja hyvin toimiviin tuottajavastuujärjestelmiin, jotka on jo pantu täytäntöön kansallisella tasolla. Käytettyjen irtoakkujen keräyksen tavoitetasosta ja määräajoista esitettiin eriäviä näkemyksiä. Kaiken kaikkiaan jäsenvaltiot kyseenalaistivat sen, että kevyiden kulkuneuvojen akut on suljettu keräystavoitteiden ulkopuolelle. Akkujen käyttötarkoituksen muuttamista ja uudelleenvalmistusta koskeviin säännöksiin pyydettiin lisäselvennystä. Lisäksi jäsenvaltiot antoivat lisäpalautetta useista puheenjohtajavaltion epävirallisessa asiakirjassa yksilöidyistä teknisistä kysymyksistä.

Laajennetun tuottajavastuun (47 artikla) osalta jäsenvaltiot kyseenalaistivat tarpeen ottaa käyttöön erityistoimenpiteitä jätepuitedirektiivin 8 ja 8 a artiklassa jo määriteltyjen vaatimusten lisäksi. Ne pitivät asetuksen lähestymistapaa liian ohjailevana ja pyysivät joustavuutta kansallisella tasolla jo käytössä olevien ja hyvin toimivien järjestelmien erityispiirteiden osalta. Lähestymistavan nähtiin myös olevan ristiriidassa laajennetun tuottajavastuun järjestelmien yhdenmukaistamista eri jätevirroissa koskevan jätepuitedirektiivin tavoitteen kanssa. Jotkin jäsenvaltiot ilmaisivat kiinnostuksensa sisällyttää asetukseen säännöksiä, jotka täydentäisivät jätepuitedirektiiviä. Ehdotettiin myös, että tutkittaisiin mahdollisuutta säätää asetuksessa vähimmäisvaatimuksista ja antaa jäsenvaltioille mahdollisuus antaa täydentäviä säännöksiä. Samat huolenaiheet otettiin esiin **tuottajarekisterin (46 artikla)** osalta. Jäsenvaltiot korostivat tarvetta ottaa huomioon kansallisella tasolla jo käytössä olevat rekisteröintijärjestelmät ja niiden erityispiirteet. Komissio korosti, että on tärkeää vahvistaa kaikkia jäsenvaltioita koskevat yhteiset säännöt akkujen kierron edistämiseksi.

Käytettyjen irtoakkujen keräyksen (48 ja 55 artikla sekä liite XI) osalta esitettiin erilaisia näkemyksiä. Jotkut jäsenvaltiot pitivät määräaikoja liian kunnianhimoisina, toiset kannattivat komission ehdotusta ja toiset puolestaan suhtautuivat joustavasti välitavoitteen määräajan mahdolliseen pidentämiseen. Komissio tunnusti ehdotettujen tavoitteiden kunnianhimoisuuden, mutta katsoi niiden olevan saavutettavissa joissakin jäsenvaltioissa jo saatujen kokemusten ja arvojen perusteella. Jotkin jäsenvaltiot kyseenalaistivat markkinoilla oleviin akkuihin perustuvan keräysasteiden laskentamenetelmän ja kannattivat menetelmää, joka perustuu keräykseen käytettävissä oleviin akkuihin, jotta otettaisiin huomioon irtoakkujen yhä pidempi käyttöikä. Jotkin jäsenvaltiot pitivät myös ongelmallisena sekä tuottajien että jäsenvaltioiden velvollisuuksien päällekkäisyyttä käytettyjen akkujen keräämistavoitteiden osalta ja korostivat, että vastuu tavoitteiden saavuttamisesta on tärkeää asettaa selkeällä tavalla, koska kyse on asetuksesta. 55 artiklaa ehdotettiin poistettavaksi, koska katsottiin, että tuottajien olisi oltava vastuussa tällaisten tavoitteiden saavuttamisesta. Komissio vastusti poistoa, koska se katsoi, että jäsenvaltioilla on velvollisuus varmistaa keräystavoitteiden täytäntöönpanokelpoisuus.

Useat jäsenvaltiot kiistivät kevyiden kulkuneuvojen käytettyjen akkujen sulkemisen keräysasteen laskennan ulkopuolelle. Komissio toisti, että JRC:n tutkimuksen aiheesta on määrä valmistua lainsäädäntöprosessin aikana, joten se voi muodostaa perustan sen lisätarkastelulle, asetetaanko näille akuille keräystavoite.

Käytettyjen autonakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvoakkujen keräyksen (49 artikla) osalta jotkin jäsenvaltiot pyysivät nimenomaisen keräystavoitteen lisäämistä tai mahdollisuutta, että jäsenvaltiot voisivat päättää keräystavoitteen käyttöönotosta kansallisella tasolla. Komissio katsoi, että tämäntyyppisten akkujen nimenomainen tavoite ei voi olla alle 100 prosenttia.

Palautetta annettiin useista luonteeltaan teknisistä kysymyksistä, joilla selvennettiin **jakelijan velvollisuuksia (51 artikla), loppukäyttäjien velvollisuuksia (51 artikla), käsittelylaitosten velvollisuuksia (52 artikla), jätahuoltoviranomaisten osallistumista (53 artikla) ja vapaaehtoisten keräyspisteiden osallistumista (54 artikla)**. Jotkin jäsenvaltiot katsoivat, että kerättyjä akkuja olisi luovutettava ainoastaan tuottajille tai tuottajavastuujärjestöille laajennetun tuottajavastuun järjestelmien kestävyuden varmistamiseksi. Toisaalta komissio korosti, että on tärkeää avata kierrätysmarkkinat uusille toimijoille akkujen keräyksen lisäämiseksi. Jäsenvaltiot korostivat myös, että on vaikeaa valvoa, että kuluttajat noudattavat käytettyjen akkujen erilliskeräysvelvoitetta.

Käsittelyn ja kierrätyksen (56 artikla ja liite XII) osalta jäsenvaltiot esittivät useita ehdotuksia liitteessä XII olevan A osan täydentämiseksi. Se koskee käytettyjen litiumakkujen käsittelyn, lajittelun ja varastoinnin aikana käytettäviä erityisiä varo- ja turvajärjestelyjä.

Keskusteltaessa **kierrätystehokkuuksista ja materiaalien hyödyntämistavoitteista (57 artikla ja liite XII)** jäsenvaltiot korostivat yhteyksiä käyttötarkoituksen muuttamista ja uudelleenvalmistusta koskeviin säännöksiin ja katsoivat, että on määriteltävä selkeästi, milloin akun katsotaan tulevan kierrätysprosessiin. Useat jäsenvaltiot kiistivät sen, että tavoitteet on jo asetettu, koska niiden laskentamenetelmä määritellään vasta myöhemmin. Ehdotettiin, että asetukseen sisällytettäisiin periaatteet, joiden olisi ohjattava menetelmää. Lisäksi jäsenvaltiot katsoivat, että vuoden 2025 kierrätystavoitteiden ehdoksi tulisi asettaa sellaisen täytäntöönpanosäädöksen hyväksyminen, jossa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt niiden laskemiselle suunniteltuun määräaikaan mennessä. Ehdotettiin myös, että sallitaan tiettyjen akkujen (esim. elohopeaa sisältävien akkujen), joita ei pitäisi kierrättää, hävittäminen.

Jäsenvaltiot totesivat, että **käytettyjen akkujen siirtoja (58 artikla)** on tarkasteltava jätteesiirtoasetuksen odotettavissa olevan tarkistuksen valossa. Ehdotettiin lisättäväksi viittaus akkuihin, jotka viedään maasta käyttötarkoituksen muuttamista ja uudelleenvalmistusta varten.

Teollisuus- ja sähköajoneuvoakkujen käyttötarkoituksen muuttamiseen ja uudelleenvalmistukseen liittyviä vaatimuksia (59 artikla ja liite VII) pidettiin erityisen tärkeinä. Jäsenvaltiot painottivat tarvetta selventää näiden toimien luonnetta, rekisteröinti- tai lupamenettelyjä, joita toimijoiden olisi noudatettava sekä jätteeksi luokittelun päättymisajankohtaa ja pyysivät uudelleenvalmistuksen määritelmän käyttöönottoa. Jäsenvaltiot ilmaisivat tukensa ehdotuksessa esitetylle kehykselle, kuten sille, että käyttötarkoitukseltaan muutettujen ja uudelleenvalmistettujen akkujen edellytetään täyttävän kaikki sovellettavat vaatimukset, ja totesivat, että on olennaisen tärkeää, että näiden toimintojen kohteena olevia akkuja koskeva laajennettu tuottajavastuu asetetaan selkeästi. Ympäristötyöryhmän odotetaan jatkavan keskustelua asiasta epävirallisen asiakirjan pohjalta, joka komission on määrä laatia.

Jäsenvaltiot katsoivat, että loppukäyttäjien valistuskampanjat olisi tehtävä pakollisiksi **elinkaaren loppuvaiheen tietoja (60 artikla)** koskevan soveltamisalan puitteissa. Jotkin jäsenvaltiot ilmaisivat huolensa "näkyvästä maksusta", josta loppukäyttäjä näkee erikseen tuottajan kattamat kustannukset uuden akun myyntipisteessä, ja ehdottivat kyseisen säännöksen poistamista.

Mitä tulee **raportointiin toimivaltaisille viranomaisille (61 artikla) ja raportointiin komissiolle (62 artikla)**, jäsenvaltiot ottivat esiin useita kysymyksiä, jotka koskivat jäsenvaltion alueelta edellisenä vuotena vietyjen irtoakkujen raportoinnin toteutettavuutta ja sitä koskevaa vastuuta sekä toisessa jäsenvaltiossa toteutettavia jätehuoltotoimia koskevien tietojen jakamista. Esitetyissä kysymyksissä asetettiin erityisesti kyseenalaiseksi jäsenvaltioiden velvollisuus raportoida niiden alueella kerättyjen akkujen kierrätystehokkuuksista ja talteen otetun materiaalin osuuksista niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei ole akkujen kierrätyslaitoksia. Komissio selvensi noudattaneensa nykyisiä raportointivelvoitteita (päätös 2008/763/EY), mutta tunnusti asian monimutkaisuuden ja mahdollisen tarpeen vahvistaa säännöksiä sen takaamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa, että käsittelylaitosten ensimmäinen toiminnanharjoittaja täyttää velvoitteensa. Huolenaiheita esitettiin myös raportointivelvoitteiden täyttämisen määräajoista.

VII luvun (63 artikla) soveltamisen osalta jotkin jäsenvaltiot pyysivät soveltamispäivän lykkäämistä. Komissio korostaa tällaisen lykkäämisen vaikutuksia useisiin asetuksen säännöksiin.

Edellä mainittujen kysymysten lisäksi jäsenvaltiot kannattivat useita puheenjohtajavaltion epävirallisessa asiakirjassaan⁹ ehdottamia teknisiä muutoksia.

Sähköinen tiedonvaihto (VIII luku)

Jäsenvaltiot suhtautuivat yleisesti ottaen myönteisesti tähän lukuun. Jäsenvaltioiden reaktiot keskittyivät lähinnä selvennyspyyntöihin, jotka koskivat **sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän (64 artikla ja liite XIII) ja akkupassin (65 artikla)** niveltämistä muihin III ja VII luvussa säädettyihin ilmoitus- ja tiedonantovelvoitteisiin. Komissio selvensi, että vaikka sähköinen tiedonvaihtojärjestelmä viittaa akkumalliin, akkupassi on erityisesti kutakin akkua koskeva rekisteri, joka sisältää liitteessä XIII esitettyjen tietojen lisäksi joukon dynaamisia tietoja. Komissio jakaa lisätietoja eri säännösten välisestä vuorovaikutuksesta. Muut huolenaiheet liittyivät kerättyjen tietojen (erityisesti tuottajavastuujärjestöjen, korjaus-, käyttötarkoituksen muutos- tai uudelleenvalmistustoimia suorittavien toimijoiden ja mahdollisten ostajien keräämien tietojen) saatavuuteen sekä passia koskevan vastuun siirtämiseen akun luokittelun muuttuessa.

Unionin markkinavalvonta, unionin markkinoille tuleville akuille tehtävät tarkastukset sekä unionin suojaamenettelyt (IX luku) ja muutokset (XII luku)

Jotkin jäsenvaltiot esittivät tarkasteluvarauksia näihin lukuihin. Jäsenvaltioiden huomautukset olivat vähäisiä ja koostuivat selvennyspyynnöistä ja hyvin kohdennetuista ehdotuksista. Komissio korosti säännösten mukauttamista tuotteita koskevaan "uuteen" lainsäädäntökehykseen. Luvun käsittelyä olisi jatkettava mahdollisten huolenaiheiden arvioimiseksi.

Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat (70 artikla)

Jäsenvaltiot suhtautuivat yleisesti ottaen myönteisesti ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien säännösten asetukseen sisällyttämiseen. Kysymyksiä kuitenkin esitettiin siltä osin, mikä koskee artiklassa säädettyjen velvoitteiden täyttämistä ennen ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien pakollisten vähimmäiskriteerien tai -tavoitteiden vahvistamista koskevien delegoitujen säästöjen antamista. Komissio pani merkille, että jäsenvaltiot voisivat noudattaa 7–10 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

⁹ Asiak. 5372/2021.

Hankintaketjun selvityseriaatteen (39 ja 72 artikla sekä liite X)

Jäsenvaltiot tunnustivat asian tärkeyden, mutta kyseenalaistivat kytkökset yritysten kestävä hallinnointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevaan tulevaan lainsäädäntöehdotukseen. Jäsenvaltiot ilmaisivat myös huolensa asiaan liittyvästä hallinnollisesta rasitteesta, erityisesti pk-yritysten osalta, sekä arvoketjujen täytäntöönpanokelpoisuudesta ja todentamisesta kolmansissa maissa. Komissio tunnusti todentamisen edellyttävien hallinnollisten menettelyjen, mutta totesi, että vaikutustenarvioinnin mukaan säännökset koskisivat vain suuryrityksiä. Se korosti myös johdanto-osan 70 kappaleessa olevaa viittausta asetuksen mahdolliseen mukauttamiseen tulevien lainsäädäntömuutosten perusteella.

Akkujen kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimuksia koskevasta 4 artiklasta käydyssä keskustelussa komissio selvensi, ettei tähän artiklaan sisällytetty hankintaketjun selvityseriaatteita koskevia säännöksiä, koska ne eivät ole pelkästään tuotevaatimuksia, vaan talouden toimijoita koskevia velvoitteita.

Säädösvallan siirtäminen ja komiteamenettely (XII luku)

73 artiklassa tarkoitetuista delegoiduista säädöksistä keskusteltiin asianomaisten artiklojen tarkastelun yhteydessä. Jäsenvaltiot esittivät varaumia joihinkin delegoituihin säädöksiin erityisesti II luvun yhteydessä, ja joissakin tapauksissa puheenjohtajavaltio ehdotti säädösvallan siirron tarkistamista. Kaiken kaikkiaan jäsenvaltiot ilmaisivat huomattavan huolensa useiden delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten hyväksymiselle ja niihin liittyvien säännösten voimaantulolle ehdotetuista määräajoista.

Loppusäännökset (XIII luku)

Jäsenvaltiot kyseenalaistavat nykyisen akkudirektiivin kumoamisen ja siirtymäsäännösten, jätetuedirektiivissä säädettyjen laajennetun tuottajavastuun vaatimusten sekä asetusehdotuksen välisen vuorovaikutuksen.

Asetuksen soveltamispäivää (tammikuu 2022) pidettiin epärealistisena, erityisesti kun otetaan huomioon asetuksesta käytävien neuvottelujen monimutkaisuus, ja jäsenvaltiot pyysivät sen lykkäämistä.

IV PÄÄTELMÄ

Portugalin puheenjohtajakauden tämänhetkisen suunnitelman mukaan ympäristötyöryhmällä on kesäkuun loppuun mennessä 21 epävirallista videoneuvottelua akkuasetuksesta.

Puheenjohtajavaltio katsoo, että ehdotuksen perusteellinen analyysi on selventänyt sitä kokonaisuudessaan ja mahdollistanut jäsenvaltioiden tärkeimpien huolenaiheiden tunnistamisen, mikä puolestaan mahdollistaa yleisnäkemyksen hyväksymisen edellyttämän tulevan työn virtaviivaistamisen.

Tähänastisten keskustelujen perusteella puheenjohtajavaltio yksilöi seuraavat poliittista ja oikeudellista jatkokäsittelyä edellyttävät keskeiset kysymykset:

- Oikeusperusta
- Kevyiden kulkuneuvojen akkuja koskeva lähestymistapa
- Menettely vaarallisia aineita koskevien rajoitusten muuttamiseksi
- Kestävää kehitystä ja turvallisuutta koskeville vaatimuksille ehdotetut määräajat, jotka liittyvät sekundaarilainsäädännön edellyttämään laajamittaiseen työhön
- Nivoutuminen nykyiseen jätelainsäädäntöön ja jäsenvaltioiden joustovara akkuja koskevan laajennetun tuottajavastuun osalta
- Keräystavoitteiden tavoitetaso
- Hankintaketjun selvityseriaatteita koskevat säännökset suhteessa yritysten kestävää hallinnointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevaan tulevaan lainsäädäntöehdotukseen

Puheenjohtajavaltio Portugali on sitoutunut tekemään tiivistä yhteistyötä tulevan puheenjohtajavaltion Slovenian kanssa ympäristötyöryhmässä käytävien keskustelujen jatkamisen helpottamiseksi ja asian sujuvan edistymisen varmistamiseksi neuvostossa. Tätä varten puheenjohtajavaltio aikoo pyrkiä saamaan aikaan kompromissiehdotuksen II ja VII luvuista puolivuotiskautensa loppuun mennessä.

Puheenjohtajavaltio on vilpittömän kiitollinen komissiolle erinomaisesta yhteistyöstä ympäristötyöryhmän kanssa ja sen toimittamista yksityiskohtaisista selvityksistä ja epävirallisista asiakirjoista, sekä jäsenvaltioille niiden sitoutumisesta ja arvokkaasta panoksesta viikoittaisissa kokouksissa sekä niiden toimittamiin laajoihin kirjallisiin lisähuomioihin.

Pysyvien edustajien komiteaa pyydetään panemaan merkille tämä puheenjohtajavaltion tilanneselvitys, jotta se voidaan ympäristöneuvoston 10. kesäkuuta 2021 pidettävään istuntoon.